

Sygn. akt VIII Gz 188/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Anna Budzyńska (spr.)

SO Patrycja Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki jawna z siedzibą w S.

z udziałem H.- (...) z siedzibą w W.,

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wzywającego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 20 maja 2015 r., sygn. akt X GCo 112/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO A. Budzyńska SSO A. Woźniak SSO P. Baranowska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 roku (sygn.. akt X GCo 112/15) Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy, Wydziałowi IX Gospodarczemu w W., jako miejscowo właściwemu.

Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 12 marca 2015 roku wnioskodawca (...) spółka jawna z siedzibą w S. złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej H.- (...) z siedzibą w W..

Sąd I instancji stwierdził, że zgodnie z treścią art. 185 § 1 k.p.c. sądem wyłącznie właściwym do rozpoznania sprawy o zawezwanie do próby ugodowej - bez względu na właściwość rzeczową – jest sądu rejonowego ogólnie właściwego dla przeciwnika.

Stosownie do art. 30 k.p.c. właściwym miejscowo w sprawie jest sąd siedziby spółki przeciwnika. Siedziba spółki przeciwnika mieści się w W., w związku z czym właściwym miejscowo dla rozpoznania sprawy jest Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wzywający zaskarżając postanowienie w całości i wnosząc o jego uchylenie. Skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 185 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że wyłącznie właściwym miejscowo i rzeczowo dla rozpoznania złożonego przez wnioskodawczynię wniosku o zawezwanie do próby ugodowej przeciwnika jest sąd rejonowy określany według właściwości miejscowej przeciwnika, w sytuacji gdy przepis ten – zdaniem skarżącego – nie przewiduje właściwości wyłącznej, a jedynie możliwość skierowania wniosku do sądu właściwego ze względu na siedzibę przeciwnika,

- art. 202 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że pomimo braku zarzutu strony przeciwnej Sąd Rejonowy uznał się niewłaściwym miejscowo do rozpoznania wniosku o zawezwanie do próby ugodowej, podczas gdy przeciwnik nie podniósł zarzutu co do niewłaściwości miejscowej Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że właściwość miejscowa sądu wskazana w art. 185 § 1 k.p.c. ma charakter właściwości wyłącznej, co powoduje, że w przypadku skierowania przez wnioskodawcę wniosku o zawezwanie do próby ugodowej do sądu rejonowego z naruszeniem tej właściwości – podlega on przekazaniu sądowi właściwemu.

Wskazać należy także, że dla wydania w tej sytuacji postanowienia w trybie art. 200 § 1 k.p.c. nie jest konieczne podniesienie przez stronę przeciwną zarzutu zgodnie z treścią art. 202 k.p.c. Naruszenie przepisów o właściwości wyłącznej sąd bierze bowiem pod uwagę z urzędu.

Odnosząc się do stanowiska skarżącego, iż przepis art. 185 § 1 k.p.c. nie przewiduje właściwości wyłącznej, a jedynie możliwość skierowania wniosku do sądu właściwego ze względu na siedzibę przeciwnika – należy w pierwszej kolejności wskazać na charakter postępowania o zawezwanie do próby ugodowej. Postępowanie to w doktrynie i orzecznictwie zaliczane jest do tzw. postępowań pomocniczych, które mają na celu przygotowanie lub zabezpieczenie postępowania głównego tj. rozpoznawczego, które ma na celu rozstrzygnięcie sporów i załatwienie spraw co do ich istoty.

W piśmiennictwie i judykaturze przyjmuje się przy tym, że postępowania pomocnicze są regulowane przepisami bezwzględnie obowiązującymi, mającymi charakter przepisów szczególnych wobec przepisów normujących postępowania główne (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2004r., III CZP 110/03).

Podkreślić należy, że celem postępowania o zawezwanie do próby ugodowej jest polubowne rozwiązywanie sporów i zawarcie ugody sądowej - bez wszczynania procesu i konieczności prowadzenia sformalizowanego postępowania. Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej i postępowanie nim wywołane nie może być więc traktowane jako równoznaczne i tożsame z wytoczeniem powództwa.

W ocenie Sądu odwoławczego treść powołanego przepisu wskazuje, że zarówno właściwość rzeczowa jak i miejscowa sądu w sprawach o zawezwanie do próby ugodowej została uregulowana w sposób zupełny i wyczerpujący. Przeprowadzenie postępowania pojednawczego należy bowiem zawsze do sądu rejonowego, niezależnie od tego, który sąd - rejonowy czy okręgowy - byłby właściwy w I instancji do rozpoznania sprawy w postępowaniu rozpoznawczym.

Co do właściwości miejscowej sądu – zdaniem Sądu Okręgowego – kryteria jej określenia zostały wskazane w sposób wyraźny i jednoznaczny – jako sąd „ogólnie właściwy dla przeciwnika”. Oznacza to odwołanie się do treści przepisów art. 27-30 k.p.c. (znajdujących się w oddziale 1 „Właściwość ogólna”) regulujących właściwość miejscową sądu według miejsca zamieszkania lub siedziby pozwanego.

Powyższe – mając na uwadze wskazany charakter tego postępowania oraz treść przepisu art. 185 § 1 k.p.c. nie można podzielić stanowiska skarżącego, iż użyty w tym przepisie zwrot „może” daje wnioskującemu swobodę w zakresie wyboru sądu właściwego do złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

Nadmienić należy, iż pogląd, że przepis art. 185 § 1 k.p.c. przewidując w sprawach o zawezwanie do próby ugodowej właściwość miejscową jednego sądu, nadaje tej właściwości cechy właściwości wyłącznej znajduje potwierdzenie w stanowisku Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 1 czerwca 2015 roku, III CO 37/15, Biul. SN 2015, nr 7).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono o oddaleniu zażalenia.

SSO A. Budzyńska SSO A. Woźniak SSO P. Baranowska

Sygn. akt VIII Gz 188/15

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

3) (...) (...) (...)

S..